

ΑΓΙΟΣ.

2. Ὁ ἀγνὸς τὰν ψυχὰν καὶ καθαρὸς τὰν καρδίαν ναὸς γίνεται Θεοῦ.

3. Ἄληθειαν κτῆσαι καὶ ἀγιασμὸν, καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν.

4. Ἔνοικος κρατεῖ ἀγνεία καὶ καθαρότης καὶ ἀλήθεια καὶ ἔλεος, ἐν αὐτοῖς πᾶν εἴ τι ἀγαθὸν καὶ θεάρεστον ἐνοικεῖ.

5. Εἰράναν δίωκε καὶ ἀγιασμὸν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὅψεται τὸν Θεόν.

6. Νοῦς καθαρίζει οὐ δύναται ἄνευ ὁμιλίας Θεοῦ:

7. Τοὺς λογικοὺς τῶν ἀνθρώπων αἰδὼς καὶ σωφροσύνα πλέον τῶν παρθένων κοσμεῖν ἐπίσταται.

8. Ἀδύνατον ἐλεύθερον εἶναι τὸν πάθεσι δουλεύοντα, καὶ ὑπὸ παθῶν κρατούμενον.

9. Ἐλεύθερος κτισθεὶς, καὶ ἐπ' ἐλευθερίᾳ κληθεὶς, μὴ ἀνάσχου δουλεύειν πάθεσιν ἀκαθάρτοις.

10. Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἄνδρα, οὐκ ἔστι βουλὴ, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον.

11. Οὐδὲν δυσωδέστερον ψυχᾶς ἐμπαθοῦς.
12. Τεθνᾶναι πολὺ κρείττον, ἢ δι' ἀκρασίαν ψυχὰν ἀμαυρῶσαι.
13. Ὁ ἀπτόμενος πίσσας μολυνθήσεται, καὶ ὁ κοινωνῶν κακῷ ὅμοιωθήσεται αὐτῷ.
14. Ως ἀπὸ προσώπου ὄφεως φεῦγε ἀπὸ ἀμαρτίας· ὁδόντες γὰρ λέοντος οἱ ὁδόντες αὐτᾶς, ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.
15. Ὅσον παχυτέραν σεαυτῷ τὰν σάρκα ἀπεργάσῃ, τοσοῦτον βαρύτερον δâ ψυχᾶ κατασκευάσεις τὸ δεσμωτήριον.
16. Ψυχὰ ἔστὶ καθαρὰ ἀ παθῶν ἐλευθερωθεῖσα, καὶ ὑπὸ θελας ἀγάπας ἀδιαλείπτως κατεχομένα.
18. Ὅπου εὔχα καὶ εὔχαριστα, θελου πνεύματος παραγίνεται χάρις, καὶ φυγαδεύονται πονηροὶ λογισμοὶ, καὶ πᾶσα κακὰ ἐπιθυμία δραπετεύει καὶ ἀφίσταται.
19. Οὐδὲν οὕτως εὐφρανεῖν δύναται, ὡς συνειδὸς καθαρόν.
20. Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ὑμῶν Ἄγιος ἔστι.

22. Ναὸς Θεοῦ ἄγιος ἀ τοῦ ἐὺσεβοῦς
ψυχὰ, καὶ ἄριστον Αὐτῷ θυσιαστήριον, καρ-
δία καθάρα καὶ ἄμωμος.

23. Ἐνόσῳ ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ τὸ σῶμα,
ἀ ψυχὴ τὸν Θεὸν ἀγνοεῖ.

25. Ἐπικόσμει, δὲ ἐντὸς σου ἐστί· μηδὲ
ἔξ ἀκρασίας σώματος αὐτῷ ἐνύβριζε.

28. Αγαπᾶ ὁ Αἰώνιος ὁσίας καρδίας·
δεκτοὶ δὲ Αὐτῷ πάντες ἄμωμοι.

29. Εὐπρόσδεκτος τῷ Θεῷ προσφορὰ, ὁ
ἐν πνεύματι καὶ σώματι ἀγιασμός.

31. Πνεύματι περιπατεῖτε· καὶ ἐπιθυ-
μίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

33. Ὁ Θεοσεβείᾳ συζῶν τὰν κακίαν πα-
ρεισδῦναι δὰ ψυχὴ οὐ συγχωρεῖ.

35. Πῦρ ἐστὶ καιόμενον ἄμαρτλα· ὅσον
ἄν περικόψῃς τὰν ὕλαν, τοσοῦτον σβεσθή-
σεται· καὶ καθ' δὲ ἄν ἐπιθῆς, τοσοῦτον καυ-
θήσεται.

36. Ἀληθινὰ μετάνοια, τὸ μηκέτι τῷς
αὐτοῖς ἔνοχον εὑρεθῆναι· ἀλλ' ἄρδην ἐκριζώ-
σαι, ἐφ' οἷς ἑαυτοῦ κατέγνω θάνατον ἄμαρ-
τάμασιν.

37. Οὐ χρόνου ποσάταδι, διαθέσει δὲ φυχᾶς ἀ μετάνοια κρίνεται.

39. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγίει ὑμῖν καθαρίσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνίσατε καρδίας δίψυχοι.

40. Οἰανδήποτε τῶν ψυχικῶν δυνάμεων ἐστὶν ὑπηρεσίαν ἡδονῶν κατασπάσας, καρδίᾳ ἔξημαρτει.

45. Ὡς περ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τὸν ὑγιὰ ὄφθαλμὸν πρὸς ἑαυτὸν ἔλκεται, οὕτω καὶ ἀ τοῦ Θεοῦ γνῶσις τὸν καθαρὸν νοῦν δι' ἀγάπας πρὸς ἑαυτὰν ἐπισπάται.

46. Μνάμας Θεοῦ ἐν καρδίᾳ καθιδρυμένας, ἀπρακτοὶ μένουσιν αἱ κακαὶ ἐπινοιαὶ.

47. Προσευχὴ σωφροσύνας ἐστὶν φυλακτήριον, παρθενίας σφραγὶς, θυμοῦ παιδαγωγία, τύφου καταστολὴ, μνασικακίας καθάρσιον, φθόνου καθαίρεσις, εἰράνας ἀσφάλεια.

48. Οὐχ ἀ τῶν πράξεων ἀποδοχὴ δικαιοὶ τὸν πιστὸν, ἀλλ' ἀ τῶν ἐννοιῶν ἀγνεία καὶ εἰδικρίνεια.

ΑΓΑΘΙΟΣ.

1. Φύσει ἀγαθὸς μόνος δὲ Θεὸς, καὶ γνώμῃ ἀγαθὸς δὲ τὸν Θεὸν μιμούμενος.
2. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.
3. Ψυχὴ ἀγαθὴ εὐεργετεῖ τὸν πλησίον, καὶ ἀγνωμονούμενα μακροθυμεῖ ἐπ’ αὐτοῦ, καὶ πάσχουσα ὑπομένει τὰ παρ’ αὐτοῦ.
4. Πᾶν ἀγαθὸν ἔργον δι’ ἀγάπαν Θεοῦ γινόμενον, θυσίᾳ ἐστὶν Αὐτῷ προσφερόμενα.
5. Ἀνθρώπῳ κόσμος οὐ καλλωπισμὸς καὶ τρυφὴ, ἀλλὰ χρηστότης καὶ εὐποίησις.
6. Περὶ τοῦ φύσει ἀγαθοῦ, ἀγαθὴ διανοοῦ καὶ περὶ παντὸς ἀνθρώπου καλὰ διαλογίζου.
7. Πᾶσα ἀλήθεια καὶ ἀρετὴ ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ Θεῷ πάσας δὲ κακίας ἐαυτῷ δὲ ἀνθρωπος αἴτιος.
8. Ἡ φιλαυτία μήτηρ ἐστὶν πάντων τῶν κακῶν.
9. Ἀνθρώπους μὲν ἵσως λήσεις ἄτοπόν τι πράξας οὐ λήσεις δὲ Θεὸν, οὐδὲ λογιζόμενος.

13. Τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ λογικὸς εἶναι τὸ δὲ καθ' ὅμοιωσιν γίνεται ἐν τῷ χρηστὸς γενέσθαι.

14. Ἐν ἀγαθῷ καρδίᾳ ἀναπαύεται σοφίᾳ.

15. Τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν ὅμοιον ἄνθρωπος ἔχει Θεῷ.

16. Ἀνευ Θεοῦ οὐδεὶς νοῦς ἀγαθός.

17. Τὰς ἀφορμὰς τοῦ εὐεργετεῖν ξήτει καὶ ἐπιπόνως.

18. Τὸ ἀγαθὸν μόνον προσήκειν σοι ἡγοῦ.

19. Οὕτω πᾶσιν ἄνθρωποις χρῶ, ως κοινὸς μετὰ Θεὸν πάντων ἄνθρωπων ἐπιμελατάς.

20. Μὴ κωλυέτω σε εὔπωλας ἀχάριστος.

21. Ἀριστα τῷς ἑαυτοῦ χρῆται, δις ἀσμένως τῷς ἐνδεέσι χαρίζεται.

22. Ὡς ὑπὲρ ὁρφανῶν φροντίζει, πολλῶν τέκνων κατὰ Θεὸν πατὴρ ἔσεται.

23. Ἰδιον παντὸς ἀγαθοῦ τὸ ὡφελεῖν.

24. Τῷ σεβομένῳ τὸν Θεὸν πάντα συεργεῖ ἐς ἀγαθόν.

25. Ὡςπέρ τὰ εὐώδη τῶν ἀρωμάτων
ἰδίας εὔπνοιας τὸν παρακείμενον ἀέρα πλη-
ρῷ, οὕτως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ παρουσία τοὺς
πέλας ὄνινησιν.

28. Ἀγαθὸν χρηστόταδι νικᾶν θρασύ-
ταδα, καὶ βελτίους πωεῖν τοὺς ἀδικοῦντας,
οἵς καρτεροῦμεν πάσχοντες.

29. Α ἐπιμέλεια δᾶς ψυχᾶς, καὶ ἀ ἐπι-
μέλεια τοῦ καλλίστου βίου, τοὺς ἀγαθοὺς
καὶ θεοφιλεῖς ἄνδρας ἀπεργάζεται· ὁ γὰρ
ζητῶν τὸν Θεὸν εὑρίσκει Αὐτόν.

30. Ἀνθρωπος ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀγα-
θὸς ἔστιν· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀγαθὸς, οὐδὲν
οἶδεν, οὐδὲ γνώσεται ποτέ. Τρόπος γὰρ
γνώσεως Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν ἔστιν.

31. Οἱ ἑαυτῶν ἔνεκα μόνον πάντα πρά-
τοντες, φιλαυτίας μέγιστον κακὸν ἐπιτη-
δεύουσιν.

32. Ο ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ δᾶς καρδίας αὐτοῦ ἐκβάλλει τὰ
ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πο-
νηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει τὰ πονηρά.

35. Μηδεὶς κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδῷ τινι.
ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διωκέτω.

*Δοξαζέτω Σε ἀ Κτίσις πᾶσα, τὰ ἔργα
Σου πάντα, δᾶ Σᾶ παναγάθῳ Προνοίᾳ ἐς
τὸ οἰκεῖον τέλος διεξαγόμενα.*

**Ωην κάγῳ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, Θεοσεβής.*

Γνώην Σε ἀγαπώην Σε.

**Αγαπώην Σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, ἐν πίστει
καὶ ἐλπίδι δᾶ ἐς Σὲ, ἐξ ὅλας τε ψυχᾶς καὶ
καρδίας, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἐν ἀνάγ-
καις καὶ στενοχωρίαις, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ
τόπῳ καὶ πάσῃ περιστάσει, Σὲ αἰνῶν καὶ
εὐλογῶν, κατὰ Σὲ διαβιοὺς καὶ πολιτευό-
μενος, τῷ Σῷ ὑπείκων ἀγίῳ θελάματι, καὶ
Σοὶ μόνῳ λατρεύων.*

**Αγαπώην Σε, πάντας ἀνθρώπους ἀγαπῶν.*

**Αγαπώην Σε, ἀντεχόμενος δᾶς κατὰ Σὲ
σοφίας καὶ ἀρετᾶς, δᾶς Θεοσεβείας, Σοῦ
Αὐτοῦ καὶ διὰ Σοῦ καὶ διὰ Σὲ ἀσκῶν τὰν
ἐγκράτειαν, τὰν προσευχὴν, τὰν μετάνοιαν
καὶ συντριβὴν, ἐφ' οἷς ἐπλημμέλασα καὶ
ῆμαρτον, τὰν καθαρόταδα τοῦ νοὸς καὶ δᾶς
καρδίας, τὰν ἐπ' αὐτῶν νηφαλιόταδα, τὰν
ἐν τῷ δεινοῖς καρτερίαν, τὰν εὔκοσμίαν,
τὰν εὔπονταν καὶ εὔπωταν, τὰν πρᾳόταδα*

36. Μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν.

37. Κακῶς ἀκούειν κρεῖσσον, η λέγειν κακῶς.

41. Ὁ ἀγαθὸς καὶ θεοφιλῆς ἄνθρωπος, ὁ τὸν Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ γινώσκων, οὐ παύεται πάντα τὰ ἀρέσκοντα Αὐτῷ ἀφθόνως ἔργαζόμενος.

44. Παντὶ τῷ προαιρουμένῳ τὸ ἀγαθὸν συνεργεῖ ὁ Θεὸς ἐς ἀγαθόν.

45. Οὐκ εὔεργετῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ κολάζων ἀγαθὸς ἐστὶ καὶ φιλάνθρωπος ὁ τῶν δλῶν Θεός. Καὶ γὰρ αἱ κολάσεις Αὐτοῦ καὶ αἱ τιμωρίαι μέγιστον εὔεργεστας μέρος εἰσὶν.

50. Μὴ ἀπόσχῃ εὖ πωεῖν, ἡνίκα ἀν ἔχῃ ἀ χειρ σου.

52. Ἀγαθοῦ Θεοῦ γέγονας ὑπηρέτας καὶ οἰκονόμος ἄνθρωπε. Μὴ πάντα οἷου δᾶσαὶ γαστρὶ παρεσκευάσθαι· ώς περὶ ἀλλοτρίων βουλεύου τῶν ἐν χερσὶ· μικρὸν εὐφραίνει σε χρόνον, εἴτα παραρρύνεντα οἰχήσεται· τὸν δὲ ἐπ' αὐτοῖς λόγον ἀπαιτηθήσῃ μετ' ἀκριβείας.

ΣΘΕΝΙΟΣ.

1. Πίστευσον τῷ Θεῷ, καὶ ἀντιλήφεται σου εὕθυνον τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐλπισον ἐπ' Αὐτόν.
2. Ἰσθι πεποιθὼς ἐν δλᾳ καρδίᾳ σου ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σᾶ σοφίᾳ μὴ ἐπαιρου.
3. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου γνώριζε τὸν Θεὸν, καὶ ὥρθοτομάσεις τὰς τριβους σου.
4. Ἀμήχανον τοῦ τέλους ἐκπεσεῖν τὸν δλᾳ διανολᾳ ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐλπίζοντα, καὶ τὰ παρ' ἑαυτῷ πάντα εἰσφέροντα.
5. Ἄνδρειότερος εἶναι μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ ὁ τῶν πολεμίων κρατῶν καὶ γὰρ χαλεπώτατον τὸ ἑαυτὸν νικᾶσαι.
6. Ἐλεύθερος ἀληθῶς ἔσῃ, τὸν Θεὸν θεραπεύων.
7. Ὁρθὰ συνείδασις πάντων τῶν κατὰ τὸν βίον ἄφοβον.
8. Μὴ φοβοῦ ἀπὸ τῶν ἀποκτανόντων τὸ σῶμα, τὰν δὲ ψυχὰν βλάψαι μὴ δυναμένων.
9. Ὁντως ματαία ἐλπὶς ἄπασα, πλὴν δᾶς ἐς Θεὸν ἐλπίδος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΦΙΛΟΦΟΡΓΙΑΣ
ΕΠΕΡΤΩΝ ΕΠΟΛΗΝΗΣ ΚΗΦΗΣ ΛΟΖΟΦΙΑΣ
ΑΝΔΡΙΩΝ ΑΝΤΗΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΕΠΤΣΙΟΥ

10. Πάντα μὲν ἄνθρωπον ἀγαπατέον, ἐπὶ δὲ τῷ Θεῷ μόνῳ τὰν ἐλπίδα θετέον, καὶ ἐξ ὅλας ψυχᾶς Αὐτὸν θεραπευτέον.

11. Οὐδὲν ὕφελος ἀμῖν, καὶ παρὰ πᾶσιν ἄνθρωποις εὔδοκιμῶμεν, τῷ Θεῷ δὲ προσκρούσωμεν.

12. Φεικτέον τῷ σωφρονοῦντι τὸ πρὸς δόξαν ζῆν, καὶ τὰ τῷς λοιποῖς δοκοῦντα περισκοπεῖν, καὶ μὴ τὸν κατὰ Θεὸν λόγου ἡγεμόνα πψεῖσθαι τοῦ βίου ὥστε καὶ πᾶσιν ἄνθρωποις ἀντιλέγειν, καὶ ἀδοξεῖν καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ δέη, μηδὲν αἰρεῖσθαι τῶν ὁρθῶν ἐγνωσμένων παρακινεῖν.

13. Πᾶσαν σου τὰν σπουδὰν πώασον, ὅπως ἀ ἔνδον σου ἐργαστὰ κατὰ Θεὸν ἢ, καὶ νικάσῃς τὰ ἔξω πάθη.

14. Οἱ λέγων μὴ πρέπειν τῷ δικαιῷ τὰν θλίψιν, οὐδὲν ἔτερον λέγει, ἢ μὴ ἀρμόζειν τῷ ἀθλητῷ τὸν ἀνταγωνιστάν.

15. Οὐδὲν δᾶς γλώσσας ἐκείνας ἀγιώτερον, δᾶς ἐν τῷς δεινοῖς ἐυχαριστούσας τῷ Θεῷ.

16. Ψυχὰ δεσμοῖς ἀλοῦσα τὸν πρὸς τὸν Θεὸν ἔρωτος, οὐδὲν ἥγεῖται τὸ πάσχειν, ἀλλὰ τῷς ἀλγεινοῖς ἐντρυφᾶ, καὶ θάλλει κακοπαθεῖα.

17. Μικρὰ ρόπα τοῦ θελάματος ἀμῶν ἐπισπάται τοῦ Θεοῦ τὰν βοήθειαν.

18. Οπεποιθὼς ἐπὶ τὸν Ἀιώνιον σωθῆσεται.

21. Πάντα δυνατὰ ἐν τῷ ἐνισχύοντι Θεῷ.

22. Οὐδέποτε ἐπιλήσεται ὁ Θεὸς τῶν σεβομένων Αὐτόν.

24. Οὐδὲν οὕτω λαμπροὺς ἀπεργάζεται καὶ ζηλωτοὺς, καὶ μυρίων ἐμπίπλησιν ἀγαθῶν, ὡς πειρασμῶν πλῆθος, καὶ κίνδυνοι καὶ πόνοι καὶ ἀθυμίαι, καὶ τὸ διηνεκῶς ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ παρ' ὧν οὐδαμῶς ἔχρην, καὶ πράως ἅπαντα φέρειν.

25. Καιρὸς ἀθυμίας, οὐχ ὅταν πάσχωμεν κακῶς, ἀλλ᾽ ὅταν δρῶμεν κακῶς.

26. Μὴ φοβοῦ ὁ τὸν Αἰώνιον σεβόμενος· Αὐτὸς βοαθάσει σοι, καὶ ἐν δᾷ ἀσθενεῖα σου δοξάσει σε.

27. Ἀδύνατον τὸν ἀληθῶς σεβόμενον τὸν Θεὸν δειλίαν ἔχειν.

28. Τοῦτο χάρις, εἰ διὰ συνείδασιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

29. Ως πύργος ἴσχυρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Αἰωνίου Αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται.

30. Τῷς ὑπὲρ ἀρετᾶς παθήμασιν ἀκολουθεῖ τὰ θεῖα χαρίσματα.

31. Ἐν ἐστὶν ἐν τῷ οὐσίᾳ τὸ μόνιμον, ἀπρὸς Θεὸν ἐλπίς· τὰ δ' ἄλλα πάντα οὐχὶ ἐστὶ δᾶ φύσει, ἀλλὰ νομίζεται.

33. Ἄλυπος ἔσθι μὴ τὰν ἀπάθειαν, ως τὰ ἄλογα τῶν ζώων, μηδὲ τὰν ἀλογίαν, ως οἱ ἄφρονες· ἀλλ' ως ἐνάρετος τὸν κατὰ Θεὸν λόγον δᾶς λύπας ἔχων παραμύθιον.

34. Οὐδεμιᾶς δεῖται βοαθείας ἀδᾶς ἀληθείας ἴσχύς· ἀλλὰ κὰν μυρίους ἔχῃ τοὺς σβεννύντας αὐτὴν, οὐ μόνον οὐκ ἀφανίζεται, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἐπηρεάζειν ἐπιχειρούντων φαιδροτέρα καὶ ὑψηλοτέρα ἀν εἴη, τῶν εἰκῇ κοπτόντων ἑαυτοὺς καταγελῶσα.